

การเรียนรู้ธรรมชาติของ Project Management 4

ตอน

4

ก้องเกียรติ วีระอาภากุล
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ต่อ จากฉบับที่แล้ว

วันแรกของการเริ่มงาน เรนได้ไปรอที่จุดนัดพบเพื่อจะได้รับหนังสือพิมพ์กับเวอร์น เมื่อทั้งสองพบกัน และทักทายกัน เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เวอร์นก็เริ่มต้นสอนเกี่ยวกับ การตัดสายรัด หนังสือพิมพ์โดยแนะนำให้ใช้กรรไกร แทน มีดคัตเตอร์ เพราะมีดอาจ แฉกไปทำให้หนังสือพิมพ์ขาดได้ ในขณะที่เดียวกัน เวอร์นก็ส่งกระเป๋าส่งหนังสือพิมพ์มาให้กับเรน พร้อมสอนวิธีการม้วนหนังสือพิมพ์ ซึ่ง เวอร์นต้องทำให้ดูว่า การม้วนจะต้องแน่นขนาดไหนจึงจะทำให้การโยนทำได้ง่าย เวอร์นแนะนำให้เรนลองโยนไปที่กล่องหรือท้ายรถบรรทุก เพื่อฝึกการกะจังหวะ ก่อนที่จะต้องโยนหนังสือพิมพ์จริงๆ และ เรนก็ทำได้ดี ซึ่งอาจเป็นเพราะเรนเล่นเบสบอลมาอย่างยาวนาน เมื่อ เรนม้วนหนังสือพิมพ์ใส่กระเป๋าส่งเรียบร้อยแล้ว และเตรียมออกเดินทาง เวอร์นได้บอกให้เรนอย่าฝันมากนักในวันแรกๆ เพราะมันจะเหนื่อยมาก และอาจได้รับบาดเจ็บได้

ภารกิจในวันแรก เรนก็พบว่าแม้ทางจะเป็นเนินเล็กๆ เขาก็ต้องออกแรงปั่นจักรยานอย่างสุดแรงเกิด จนกันขา แขนรู้สึกเจ็บร้าวไปทั้งตัว เมื่อเขาปั่นจักรยานไปได้สักระยะหนึ่ง เขาก็ต้องตัดสินใจทิ้งจักรยาน แล้วเปลี่ยนไปใช้วิธีการเดินส่งหนังสือพิมพ์แทน หมดวันแรกเรนเหนื่อยจนสายตัวแทบขาด เมื่อกลับถึงบ้าน ทานอาหารค่ำเสร็จ เขาก็เข้านอน และหลับลงอย่างง่ายดาย

ในช่วง 2-3 วันแรกไม่เพียงแต่เรนจะพบปัญหาน้ำหนักที่มาก ทำให้ปั่นจักรยานขึ้นเนินไม่ค่อยไหว และเขายังต้องประสบกับปัญหาสุนัขไล่กัดหรือเข้ามาโจมตี ดังนั้น เขาก็ค่อยๆ แก้ปัญหาไปที่ละประาะ เริ่มต้นจากการวางแผนการจัดส่ง โดยเริ่มต้นส่งในเส้นทางราบก่อน เมื่อน้ำหนักลดลงจึงค่อยส่งในเส้นทางที่ต้องขึ้นเนิน และปัญหาสุนัข เขาได้ไปปรึกษาร้านไบต์แคว ซึ่งเป็นร้านที่ขายทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับจักรยาน เจ้าของร้านได้แนะนำให้ใช้ปืนฉีดน้ำ ฉีดน้ำใส่หน้าสุนัข เมื่อเรนทดลองใช้ปืนฉีดน้ำยิงใส่หน้าสุนัข เขาก็พบว่า สุนัขไม่ชอบให้หน้าเปียกน้ำ ดังนั้น ทุกตัวที่ถูกฉีดน้ำใส่มันจะวิ่งหนีกระเจิงไป แล้วเมื่อโดนหลายๆ ครั้ง เจ้าสุนัขเหล่านั้นก็ไม่กล้าเข้ามาไล่กัดอีกเลย แม้ว่าจะจัดการเรื่องสุนัขไล่กัดได้แล้วก็ตาม แต่ปัญหามันยังไม่จบเพียงเท่านี้ เรนยังประสบกับปัญหาสุนัขที่อยู่ในบ้าน มันเข้าโจมตีอยู่ริมรั้ว ทำให้เรนไม่สามารถโยนหนังสือพิมพ์ไปยังที่หมายได้

เรนพยายามคิดหาหนทางแก้ปัญหาดังกล่าว จนเขาสังเกตเห็นว่า สุนัขเหล่านั้นเวลาอยู่กับเจ้าของ มันไม่ได้ดูอย่างที่คิด เขาก็เชื่อว่า ถ้าเขาทำให้สุนัขรักเขาได้ อุปสรรคเหล่านี้ก็จะจบลง ดังนั้น เรนจึงได้ขอเศษเนื้อจากแม่เพื่อไปผูกมิตรกับเจ้าสุนัขเหล่านั้น และมันก็ได้ผล ไม่นานสุนัขเหล่านั้นต่างก็เฝ้ารอเรนมาส่งหนังสือพิมพ์อย่างใจจดใจจ่อ

เรนสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้สำเร็จลุล่วง จนสามารถควบคุมกำหนดเวลาการส่งหนังสือพิมพ์ได้อย่างค่อนข้างแม่นยำ จนเขาเป็นที่ขึ้นชื่อของลูกค้า แต่เรนก็สำนึกเสมอว่า แม้ลูกค้าจะชอบเขา แต่ลูกค้าก็ชอบ

ที่มา: Clearkid. (2013). Paperboy vs. Dog. เข้าถึงเมื่อ 14/11/13 จาก <http://clearkid.com/art.html>

ที่จะให้หนังสือพิมพ์มาส่งตรงเวลาในสภาพสมบูรณ์มากกว่า ดังนั้น เขาจึงได้เพิ่มเติมกฎบัญญัติ 3 ประการของ มิสเตอร์ ดีโมเคิลส์ เป็นบัญญัติ 10 ประการของเรณ ดังนี้ คือ

บัญญัติประการที่ 1: เจ้าต้องไม่พลาดในการจัดส่ง

บัญญัติประการที่ 2: เจ้าต้องไม่สาย

บัญญัติประการที่ 3: เจ้าต้องไม่ส่งหนังสือพิมพ์ในสภาพที่เปียกหรือเสียหาย

บัญญัติประการที่ 4: เจ้าต้องไม่ป่วย

บัญญัติประการที่ 5: เจ้าต้องไม่หยุดพักก่อน

บัญญัติประการที่ 6: เจ้าต้องไม่ไปเข้าค่าย

บัญญัติประการที่ 7: เจ้าต้องไม่มีปัญหาจักรยาน

บัญญัติประการที่ 8: เจ้าต้องไม่หลงทาง

บัญญัติประการที่ 9: เจ้าต้องไม่เหนื่อย

บัญญัติประการที่ 10: เจ้าต้องไม่แก้ตัว

ข้อคิด/ข้อสังเกต

เนื้อหาในช่วงต้น เป็นการเน้นเกี่ยวกับวิธีการสอนงาน จะเห็นว่า แม้จะมีคู่มือปฏิบัติงานให้อ่านแล้วก็ตาม เวอร์นก็ยังคงต้องทำให้คู่มือรอบหนึ่ง นั้นหมายความว่า คู่มือเป็นเพียงสิ่งที่ให้ความรู้เท่านั้น ไม่สามารถบอกจังหวะที่เหมาะสมได้ แต่การลงมือทำให้ดูจะเป็นการถ่ายทอดทักษะจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ดังนั้น การสอนงานจึงควรประกอบด้วยการ **ให้ความรู้** กับ **การสอนทักษะ** เสมอ

เนื้อหาในช่วงกลาง-ท้าย จะเป็นการกล่าวถึงการวางแผนงานกับการจัดการความเสี่ยง โดยปกติคนทั่วไปจะวางแผนงานโดยการกำหนดสิ่งที่ต้องทำก่อน-หลัง เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมาย แต่จากเหตุการณ์ของเรณ ทำให้รู้ว่าการวางแผนงานไปสู่เป้าหมายเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงประสิทธิภาพ มีแต่จะทำให้สิ้นเปลืองทรัพยากร และการวางแผนโดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยง จะนำไปสู่การดำเนินงานที่ติดขัดหรืออาจสร้างความเสียหาย/การบาดเจ็บให้กับผู้ดำเนินการได้ ดังนั้น **การวางแผนงานให้มีประสิทธิภาพ และการจัดการความเสี่ยง** จึงเป็นสิ่งที่ต้องทำไปพร้อมๆ กัน และจากกฎบัญญัติ 10 ประการของเรณ จะพบว่า 3 ประการแรกเป็นคุณภาพของสิ่งที่เรณต้องส่งมอบไปยังลูกค้า ส่วน 7 ประการหลัง เป็นการจัดการปัจจัยเสี่ยงของโครงการ ซึ่งหากสามารถควบคุมองค์ประกอบเหล่านั้นได้ ก็จะสามารถช่วยทำให้บรรลุเป้าหมายของโครงการได้มากยิ่งขึ้น

อ่าน ต่อฉบับหน้า

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology
泰日工業大学
สร้างนวัตกรรม พัฒนาคนสู่โลก สร้างบ้านประชาสุข พัฒนาบริการ

คณะบริหารธุรกิจ เปิดรับสมัคร
หลักสูตรเทียบโอนหน่วยกิต(ภาคพิเศษ)

ปีการศึกษา 58

รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 26 เม.ย. 58

หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรม
Business and Industrial Management (BM)

คุณสมบัติผู้สมัคร

- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล หรือเอกชน ที่ได้รับการรับรองรับวิทยฐานะทั่วประเทศ
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) หรือเทียบเท่า สายพาณิชย์ สายคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สายภาษาญี่ปุ่น หรือสาขาใกล้เคียง หรือผู้จบสายช่าง

สอบถามเพิ่มเติม : Tel.02 763 2601-5

www.tni.ac.th

เรียนวันอาทิตย์ สำหรับผู้ที่จบ ปวส.
สอบสัมภาษณ์เพียงอย่างเดียว จบได้ใน 2 ปี!!

**ส่วนผู้ที่ประสงค์จะเรียนในวันธรรมดา สามารถลงทะเบียนเรียนร่วมกับนักศึกษาภาคปกติได้